II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2020/526,

15. aprill 2020,

millega kehtestatakse uuesti lõplik tasakaalustav tollimaks Indiast pärit keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude impordi suhtes äriühingule Jindal Saw Limited vastavalt Üldkohtu otsusele kohtuasjas T-300/16

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrust (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed, ([1]) ning eriti selle artiklit 15 ja artikli 24 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

(1) 17. märtsil 2016 võttis komisjon vastu rakendusmääruse (EL) 2016/387, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Indiast pärit keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude impordi suhtes ([2]) (edaspidi „vaidlusalune määrus“).

1.1. Euroopa Liidu Üldkohtu otsus

(2) Äriühing Jindal Saw Limited (edaspidi „Jindal“) ja sellega seotud importija Jindal Saw Italia SpA (edaspidi koos „taotlejad“) vaidlustasid kõnealuse subsiidiumivastase määruse Üldkohtus. 10. aprillil 2019 tegi Üldkohus vaidlusalust määrust puudutava otsuse kohtuasjas T-300/16 ([3]) (edaspidi „otsus“).

(3) Üldkohus leidis, et äriühingu Jindal puhul on kasu summa arvutuskäik, mis tuleneb rauamaagi pakkumisest tegelikust maksumusest väiksema tasu eest, vastuolus esialgse uurimise ajal kehtinud subsiidiumivastase alusmääruse artikli 6 punktiga d ([4]) (subsiidiumivastane alusmäärus). Eelkõige leidis Üldkohus, et maagi vedamisel kaevandusest Indias asuvasse tehasesse olid äriühingu Jindal tegelikud kulud suuremad kui need, mida komisjon võttis arvesse, et arvutada rauamaagi keskmine ostuhind Indias. Üldkohtu arvamuse kohaselt tähendab veokulude selline erinevus seda, et hind, millega Jindal hangib rauamaaki India turult, oli tegelikult kõrgem kui keskmine ostuhind, mida komisjon kasutas tasu suuruse kindlaksmääramisel ning mis mõjutas paratamatult kõnealuse

([1]) ELT L 176, 30.6.2016, lk 55.

([2]) Komisjoni 17. märtsi 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/387, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Indiast pärit keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude impordi suhtes (ELT L 73, 18.3.2016, lk 1).

([3]) Üldkohtu 10. aprilli 2019. aasta otsus (esimene koda laiendatud koosseisus) – Jindal Saw Ltd ja Jindal Saw Italia SpA *vs.* Euroopa Komisjon, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235.

([4]) Nõukogu 11. juuni 2009. aasta määrus (EÜ) nr 597/2009 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT L 188, 18.7.2009, lk 93), asendatud määrusega (EL) 2016/1037.

eksportiva tootja võimaliku kasu suurust ([5]). Sellest tulenevalt leidis Üldkohus, et komisjon rikkus subsiidiumivastase alusmääruse artikli 3 lõiget 2 ja artikli 6 punkti d (valides vääralt standardsete keskmiste veokulude arvutamiseks äriühingu Jindal tarnekulude hulgast juhuslikult teatavad komponendid) ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 15 lõike 1 kolmanda lõigu sätteid (määratud tasakaalustav tollimaks oli tasakaalustatavast subsiidiumist palju suurem).

(4) Samuti leidis Üldkohus, et komisjon oli teinud vea taotlejaid puudutavates hinna allalöömise arvutustes. Esiteks võttis komisjon selles juhtumis liidu tootmisharu puhul arvesse kas tootmisettevõtete tehasest hankimise tasandi hindu, ([6]) kui viimased müüsid otse sõltumatutele klientidele, või müügiettevõtete tehasest hankimise tasandi hindu. Teiseks, seoses Jindali müügiga liidu turul kasutas komisjon ELis võrreldava mahalaadimisel kehtiva hinnani jõudmiseks alghinnana ekspordihinda, nagu see on arvutatud dumpinguvastase menetluse raames (jättes seega välja müügi-, üld- ja halduskulud ning Jindali müügiüksuste tulud ELis). Üldkohus on seisukohal, et toodete turustamisel mitte vahetult tootja poolt, vaid müügiüksuse vahendusel, kaasnevad nende üksuste enda kulud ja kasumimarginaal, mistõttu on hinnad, mida viimased sõltumatutelt ostjatelt küsivad, üldjuhul kõrgemad kui tootjate poolt otse sellistele ostjatele toimuva müügi puhul ning seega ei saa neid samastada viimati nimetatud hindadega ([7]). Seepärast leidis Üldkohus, et samastades hinna allalöömise arvutamise raames rakendatud hindade võrdlemiseks hindu, mida müügiüksused küsivad sõltumatutelt ostjatelt, ja hindu, mida tootjad küsivad sellistelt ostjatelt otsemüügi raames, üksnes liidu tootjate samasuguse toote puhul, võttis komisjon selle toote puhul arvesse suurendatud hinda ning seetõttu ebasoodsamat hinda Jindal Saw' jaoks, kes müüs liidus enamjaolt müügiüksuste kaudu ([8]). Üldkohtu arvates oli tegemist vaatlusaluse toote hinna allalöömise arvutamisel tehtud veaga, sest hinna allalöömise arvutamisel ei võrreldud hindu samal kaubandustasandil. Seega leidis Üldkohus, et komisjon tegi vea, kui ta lahutas Jindali liidus asuvate müügiüksuste müügikulud ja kasumi esimeselt sõltumatult ostjalt küsitud müügihindadest, samas kui liidu tootmisharuga seotud müügiüksuste müügikulusid ja kasumit ei arvestatud maha müügihindadest, mida liidu tootmisharu esimeselt sõltumatult kliendilt küsis. Üldkohus leidis, et kaht hinda ei võrreldud sümmeetriliselt samal kaubandustasandil.

(5) Sellest tulenevalt leidis Üldkohus, et komisjon rikkus ka subsiidiumivastase alusmääruse artikli 8 lõiget 1. Kuna vaidlusaluses määruses esitatud arvutused hinna allalöömise kohta olid aluseks järeldusele, et vaatlusaluse toote import oli liidu tootmisharule tekitatud kahju põhjus, leidis Üldkohus, et põhjuslik seos subsideeritud impordi ja liidu tootmisharu kantud kahju vahel, mis on subsiidiumivastase alusmääruse artikli 8 lõike 5 kohase subsiidiumivastase tollimaksu kehtestamise vajalik tingimus, ei pruugi olla usaldusväärne ([9]).

(6) Lisaks leidis Üldkohus, et ei saa välistada, et kui hinna allalöömine oleks arvutatud õigesti, oleks liidu tootmisharu kahjumarginaal olnud madalam kui subsiidiumimäär. Sellisel juhul tuleks subsiidiumivastase alusmääruse artikli 15 lõike 1 kolmanda lõigu kohaselt vähendada tasakaalustava tollimaksu summat määrani, millest piisab kõnealuse kahju kõrvaldamiseks ([10]).

(7) Pidades silmas eespool toodud kaalutlusi, tühistas Üldkohus vaidlusaluse määruse äriühingut Jindal Saw Ltd puudutavas osas.

([5]) *Ibid.*, punkt 225.
([6]) Tehasest hankimise tasand tähendab, et põhjendatud juhtudel on transpordikulud maha arvatud.
([7]) Kohtuotsus T-300/16, punkt 248.
([8]) *Ibid.*, punkt 249.
([9]) *Ibid.*, punkt 253.
([10]) *Ibid.*, punkt 258.

1.2. **Üldkohtu otsuse rakendamine**

(8) Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artiklile 266 on liidu institutsioonid kohustatud võtma vajalikud meetmed kohtuotsuste täitmiseks. Liidu institutsioonide vastuvõetud akti tühistamise korral haldusmenetluse käigus, nagu seda on käesoleval juhul subsiidiumivastane menetlus, tähendab Üldkohtu otsuse täitmine tühistatud akti asendamist uue aktiga, millest on kõrvaldatud Üldkohtu määratletud õigusvastasus ([11]).

(9) Euroopa Kohtu praktika kohaselt võib tühistatud akti asendamise eesmärgil toimuvat menetlust jätkata hetkest, mil see õigusvastasus aset leidis ([12]). See tähendab eelkõige, et olukorras, kus haldusmenetluse lõpetamise akt tühistatakse, ei pruugi see tühistamine tingimata mõjutada ettevalmistavaid akte, näiteks subsiidiumivastase menetluse algatamist käsitlevat akti. Näiteks olukorras, kus tühistatakse määrus, millega kehtestati lõplikud tasakaalustavad tollimaksud, jääb menetlus avatuks, sest liidu õiguskorrast on kadunud vaid akt, millega kõnealune menetlus lõpetati, ([13]) välja arvatud juhul, kui õigusvastasus tekkis menetluse algatamise etapis. Haldusmenetluse jätkamine, kehtestades uuesti tasakaalustava tollimaksu impordile, mis toimus tühistatud määruse kehtimise ajal, ei ole vastuolus tagasiulatuva jõu puudumist reguleeriva eeskirjaga ([14]).

(10) Käesoleval juhul tühistas Üldkohus vaidlusaluse määruse äriühingut Jindal Saw Limited puudutavas osas seepärast, et komisjon oli rauamaagiga varustamise puhul valesti arvutanud Jindali saadava subsiidiumi summa ja teinud vea märkimisväärse hinna allalöömise olemasolu kindlaksmääramisel. Viimase eksimuse tõttu ei pruukinud põhjusliku seose analüüs ja kahjumarginaal olla usaldusväärsed.

(11) Vaidlusaluses subsiidiumivastases määruses sätestatud järeldused, mida ei vaidlustatud või mille vaidlustused lükkas Üldkohus tagasi või mille vaidlustusi Üldkohus ei uurinud ning mis seega ei põhjustanud vaidlusaluste määruste tühistamist, jäävad täielikult kehtima ([15]).

(12) Kohtu 10. aprilli 2019. aasta otsuste järel kohtuasjas T-300/16 otsustas komisjon teate (edaspidi „uurimise taasavamise teade“) teel osaliselt taasavada subsiidiumivastase uurimise, milles käsitletakse keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude importi ja mis viisid vaidlusaluse määruse vastuvõtmiseni, ning alustada uurimist uuesti sellest punktist, milles rikkumine toimus. Uurimise taasavamine piirdus Üldkohtu otsuse rakendamisega äriühingu Jindal Saw Limited suhtes.

(13) Seejärel otsustas komisjon 22. juulil 2019, et Indiast pärit ja äriühingu Jindal Saw Limited toodetud teatud keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude import tuleb registreerida, ning palus riiklikel tolliasutustel oodata ära komisjoni asjaomane rakendusmäärus, mis kehtestab tollimaksud uuesti, enne kui teha otsus äriühinguga Jindal Saw Limited seotud tasakaalustavate tollimaksude tagasimaksmise või vähendamise nõude kohta ([16]) (edaspidi „registreerimismäärus“).

(14) Komisjon teavitas huvitatud isikuid uurimise taasavamisest ja palus neil esitada oma märkused.

([11]) Kohtuotsus, Asteris AE ja teised ning Kreeka Vabariik *vs.* komisjon, liidetud kohtuasjad 97, 193, 99 ja 215/86, EKL 1988, lk 2181, punktid 27 ja 28.

([12]) Kohtuotsus, Hispaania *vs.* komisjon, C-415/96, EKL lk I-6993, punkt 31; kohtuotsus, Industrie des Poudres Sphériques *vs.* nõukogu, C-458/98 P, EKL 2000, lk I-8147, punktid 80–85; kohtuotsus, Alitalia *vs.* komisjon, T-301/01, EKL 2008, lk II-1753, punktid 99 ja 142; kohtuotsus, Region Nord-Pas de Calais *vs.* komisjon, liidetud kohtuasjad T-267/08 ja T-279/08, ECLI:EU:T:2011:209, punkt 83.

([13]) Kohtuotsus, Hispaania *vs.* komisjon, C-415/96, EKL, lk I-6993, punkt 31; kohtuotsus, Industries des Poudres Sphériques *vs.* nõukogu, C-458/98 P, EKL 2000, lk I-8147, punktid 80–85.

([14]) Kohtuotsus, Deichmann SE *vs.* Hauptzollamt Duisburg, C-256/16, ECLI:EU:C:2018:187, punkt 79, ning kohtuotsus, 19. juuni 2019, C & J Clark International Ltd *vs.* Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, C-612/16, punkt 58.

([15]) Kohtuotsus, Jinan Meide Casting Co. Ltd, T-650/17, ECLI:EU:T:2019:644, punktid 333–342.

([16]) Komisjoni 22. juuli 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/1250, millega kehtestatakse teatava Indiast pärit keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude impordi registreerimise nõue pärast uurimise taasavamist eesmärgiga rakendada 10. aprilli 2019. aasta otsuseid kohtuasjades T-300/16 ja T-301/16 seoses rakendusmäärustega (EL) 2016/387 ja (EL) 2016/388, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks ja lõplik dumpinguvastane tollimaks Indiast pärit keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude impordi suhtes (ELT L 195, 23.7.2019, lk 13).

2. **HUVITATUD ISIKUTE MÄRKUSED**

(15) Komisjonile saatsid oma märkused liidu tootmisharu ja kaks eksportivat tootjat.

(16) Seoses subsiidiumi arvutamisega tuletas kaebuse esitaja (SG PAM) meelde, et Üldkohus leidis vaid, et komisjon oli transpordikulude ebaõige hindamise tõttu üle hinnanud Jindali saadava kasu seoses rauamaagi ostmisega piisavast väiksema tasu eest, kuid muu puhul nõustus Üldkohus komisjoni põhjendustega ja lükkas kõik teised vaidlustused tagasi. Seepärast oli komisjonil vaja otsuse rakendamiseks ainult transpordikulud ümber hinnata, et asjaomane kasu ümber arvutada.

(17) Jindal väitis, et komisjon ei saanud anda riiklikele tolliasutustele korraldust mitte tagasi maksta ja/või vähendada dumpinguvastaseid tollimakse, mis olid vaidlusaluse määruse alusel sisse nõutud. Ta väitis, et käesoleva juhtumi olukord erineb Deichmanni kohtuotsuse olukorrast ([17]). Samuti väitis Jindal, et tollimakse ei saa taaskehtestada tagasiulatuvalt. Jindal on seisukohal, et vaidlusalune määrus tühistati tervikuna, mis tähendab, et see kõrvaldati liidu õiguskorrast tagasiulatuvalt, samas kui Deichmanni kohtuotsuses ei olnud asjaolusid, mis „mõjutaks lõpliku määruse kehtivust“. Lisaks väitis Jindal, et hinna allalöömise analüüsi puudutav õigusvastasus „muudab kehtetuks kogu põhjuslikku seost puudutava komisjoni analüüsi“. Jindali arvates tähendab see, et tollimakse tervikuna poleks pidanud kehtestama ega ka uuesti kehtestama, sest kogu kahju ja põhjusliku seose analüüs oli puudulik. Avalikustamise järel kordas Jindal neid väiteid ilma uusi argumente lisamata.

(18) Komisjon tuletas meelde, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb siis, kui Euroopa kohus tunnistab tollimaksu kehtestava määruse kehtetuks, käsitada seda tollimaksu nii, et see ei tulene seadusest tolliseadustiku artikli 236 tähenduses, ja liikmesriigi toll peab selle üldjuhul tagasi maksma selleks kehtestatud tingimustel ([18]). Euroopa Kohus on siiski ka leidnud, et Euroopa Kohtu tühistava kohtuotsuse täpne ulatus ja seega sellest tulenevad kohustused tuleb kindlaks määrata juhtumipõhiselt, arvestades lisaks selle kohtuotsuse resolutsioonile ka kohtuotsuses esitatud põhjendusi, mis kujutavad endast selle alust ([19]).

(19) Kõnealusel juhul leidis Üldkohus vea toetuse suuruse arvutamisel seoses rauamaagi pakkumisega tegelikust maksumusest väiksema tasu eest. Viga mõjutas ainult ühte esialgses uurimises tasakaalustatud subsiidiumit (3,91 % ulatuses 8,7 % kogu väärtuselisest subsiidiumist). Seega ei saanud viga viia tollimaksude taset alla minimaalse piirmäära.

(20) Lisaks seadis Üldkohus otsuse punktides 255–259 küsimuse alla Jindalit puudutava hinna allalöömise arvutamise meetodi ja selle mõju põhjuslikule seosele, samuti selle võimaliku mõju Jindali kahjumarginaalile. Ometi ei seadnud need üksikasjad kahtluse alla kõigi teiste vaidlusaluses määruses tehtud järeldusi, mis võivad toetada komisjoni lõplike kahju kohta tehtud järelduste kehtivust, nagu on üksikasjalikult kirjeldatud põhjenduses 30. Isegi kui taasavatud uurimise tulemus on, et tasakaalustavaid tollimakse ei tule uuesti kehtestada, oleks tolliasutustel võimalus maksta tagasi kogu tollimaksude summa, mis on alates vaidlusaluse määruse vastuvõtmisest kogutud.

(21) Lisaks on Euroopa Kohus järjepidevalt väljendanud seisukohta, et dumpinguvastase alusmääruse artikli 10 lõige 1 ([20]) ei välista, et aktidega kehtestatakse uuesti dumpinguvastased tollimaksud impordile, mis toimus kehtetuks tunnistatud määruste kohaldamisaja jooksul ([21]). Komisjon leiab, et neid järeldusi saab samuti kohaldada tasakaalustavatele tollimaksudele, sest ka kehtiva dumpinguvastase algmääruse artikkel 16 ([22]) ei välista, et aktidega kehtestatakse uuesti tasakaalustavad tollimaksud impordile, mis toimus kehtetuks tunnistatud määruste kohaldamisaja jooksul. Niisiis, nagu on selgitatud registreerimismääruse põhjenduses 15, ei ole haldusmenetluse

([17]) Kohtuotsus, Deichmann SE *vs*. Hauptzollamt Duisburg, C-256/16, ECLI:EU:C:2018:187.

([18]) Selle kohta vt otsus kohtuasjas C-256/16: Deichmann SE *vs*. Hauptzollamt Duisburg ja selle punktis 62 viidatud kohtuotsused, nimelt 27. septembri 2007. aasta kohtuotsus, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, punktid 66–69, ja 18. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus, Wortmann, C-365/15, EU:C:2017:19, punkt 34.

([19]) Kohtuotsus, Deichmann SE *vs*. Hauptzollamt Duisburg, C-256/16, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika.

([20]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT L 176, 30.6.2016, lk 21).

([21]) C-256/16 *Deichmann*, EU:C:2018:187, punktid 77 ja 78, ning kohtuotsus, 19. juuni 2019, C & J Clark International Ltd *vs*. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, C-612/16, punkt 57.

([22]) Määrus (EL) 2016/1037.

jätkamine ja võimalik tollimaksude taaskehtestamine vastuolus tagasiulatuva jõu puudumist reguleeriva normiga ([23]). Tegelikult anti uurimiste taasavamise teatega huvitatud isikutele, sh importijatele, juba teada, et kõik tulevased kohustised (kui neid on) tulenevad kõnealuse uue läbivaatamise järeldustest. Sellest tulenevalt lükati tagasi Jindali väide, et tollimakse ei saa esialgse uurimise taasavamise kohaselt uuesti kehtestada.

(22) Samuti väitis Jindal, et Üldkohtu otsuse täitmiseks peab komisjon kasutama Jindali esimestele sõltumatutele klientidele pakutud tegelikku hinda. Ta rõhutas, et komisjon ei tohi arvutada liidu tootmisharu müügiga tegelevate tütarettevõtjate hindu. Ta väitis, et see oleks vastuolus kohtuotsuse punktiga 251, milles kohus otsustas: „… *et Üldkohtu hinnangul peaksid hinna allalöömise arvutamisel kasutatavad hinnad olema sõltumatute ostjatega kokku lepitud hinnad ehk hinnad, mida viimased oleksid saanud arvesse võtta, otsustamaks, kas nad ostavad liidu tootjate tooteid või kõnealuste eksportivate tootjate tooteid, ja mitte hinnad vaheetapil*“. Seoses sellega leidis komisjon, et Kazchrome'i ([24]) kohtuasjas, st allika puhul, mida Üldkohus Jindali kohtuasjas tsiteeris, ei jõudnud Üldkohus nii kategoorilisele järeldusele nagu nüüd Jindal (nimelt, et kõigi juhtumite puhul, kus tehakse hinna allalöömise arvutusi, on olulised tegelikud hinnad, mida eksportiva tootja müügiüksused ELis küsivad). Tegelikult oli Üldkohus Kazchrome'i kohtuasja puhul ettevaatlik, märkides, et „eespool esitatud analüüsi põhjal tehtud järeldus puudutab ainult käesolevat asja“ ([25]). Komisjon leiab, et mahalaadimisel kehtivaid CIF-hindu tollivormistuse tegemise sadamas võib kasutada subsideeritud impordi hinnamõjude analüüsi raames konkreetsetes hinna allalöömise arvutustes. Sel tasandil võistleb import tavaliselt liidu tootmisharu hindadega, sest sel tasandil teevad kauplejad otsuse, kas hankida toode liidu tootmisharust või eksportivalt tootjalt. Olukord, kus hinna allalöömise arvutamiseks püütakse hinnata mahalaadimisel kehtivaid CIF-hindu, kui eksportiv tootja müüb liidus müügiüksuse kaudu, ei erine olukorrast, kus komisjon kasutab võrdluseks eksportivate tootjate mahalaadimisel kehtivaid CIF-hindu, kui müüakse otse liitu. Seetõttu tuleks viiteid „läbiräägitud hinnale“ mõista nii Kazchrome'i kui ka hiljem Jindali kohtuasjas nende konteksti arvestades.

(23) Jindal väitis ka, et komisjon peaks parandama muud puudused ja arvutusvead, mis ilmnesid pärast vaidlusaluse määruse vastuvõtmist. Nagu uurimiste taasavamise teates selgitatakse, jäävad vaidlusaluses määruses sätestatud järeldused, mida ei vaidlustatud või mille vaidlustused lükati Üldkohtu otsusega tagasi või mille vaidlustusi Üldkohus ei uurinud ning mis seega ei viinud vaidlusaluste määruste tühistamiseni, täielikult kehtima ([26]). Seepärast ei pea komisjon uurima väiteid küsimustes, mille puhul Üldkohus õigusvastasust ei tuvastanud.

(24) Teine eksportiv tootja Electrosteel Castings Ltd. (edaspidi „ECL“) märkis, et juhul kui komisjon otsustab, et Jindali import ei põhjustanud liidu tootmisharule kahju, tuleks uuesti hinnata, kas ECLi impordi suhtes kehtestatud meetmed tuleks säilitada. Samuti märkis ta, et juhul kui komisjon parandab Jindali marginaale, tuleks parandada ka ECLi marginaale. Avalikustamise järel kinnitas ECL, keda toetas India valitsus, neid väiteid veel kord ja rõhutas, et menetluse taasavamine tingib tema marginaalide ümberarvutamise. Seetõttu peaks komisjon selle ette võtma omal algatusel.

(25) Seoses ECLi esimese väitega leidis komisjon, nagu on märgitud põhjenduses 30, et komisjonil ei olnud vaja ECLi hinna allalöömise marginaali uuesti arvutada. Kuid isegi pärast Jindali hinna allalöömise uuesti arvutamist vastavalt allpool punktis 4.2 kirjeldatud lähenemisviisile otsustas komisjon, et subsideeritud impordi ja liidu tootmisharu kahju vahel oli endiselt põhjuslik seos, nagu on osutatud punktis 4.4. Väide kaotas seetõttu oma asjakohasuse. Komisjon lükkas tagasi ka ECLi teise väite, kuna käesolev menetlus ei hõlma ECLi marginaalide uuesti arvutamist. Isegi kui eeldada ECLi väite paikapidavust, mille järgi jäi tema hinna allalöömise marginaal samasse vahemikku nagu Jindalile punktis 4.2 toodud lähenemise põhjal määratud marginaal, märkis komisjon, et kogu Indiast pärit impordi

([23]) Kohtuotsus, Deichmann SE *vs.* Hauptzollamt Duisburg, C-256/16, punkt 79, ning kohtuotsus, 19. juuni 2019, C & J Clark International Ltd *vs.* Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, C-612/16, punkt 58.

([24]) Kohtuotsus, 30. november 2011, Transnational Company „Kazchrome“ ja ENRC Marketing *vs.* nõukogu ja komisjon, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704.

([25]) Kohtuotsus, 30. november 2011, Transnational Company „Kazchrome“ ja ENRC Marketing *vs.* nõukogu ja komisjon, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704, punkt 68.

([26]) Kohtuotsus, Jinan Meide Casting Co. Ltd, T-650/17, ECLI:EU:T:2019:644, punktid 333–342.

puhul esineks siiski hinna allalöömine, ehkki väiksemas ulatuses. Arvestades vaatlusaluse toote konkreetset turuolukorda, oleks selline hinna allalöömise tase märkimisväärne, järeldamaks, et asjaomane India import on leitud kahju tõeline ja oluline põhjus. Komisjon käsitles seda teemat lähemalt punktis 4.4.

(26) Liidu tootmisharu väitis, et komisjon peaks kahju analüüsis arvesse võtma impordi hindu langetavat mõju liidu tootmisharule. Avalikustamise järel väitis ECL aga vastupidi, et selline analüüs jääb taasavatud menetluse ulatusest väljapoole ja seda ei tuleks teha. Komisjon leidis, et hinnalanguse analüüs on lahutamatu osa põhjusliku seose analüüsist, mida kõnealune viga võis Üldkohtu sõnaselge arvamuse põhjal moonutada. Seepärast on allpool punktis 4.5 välja toodud komisjoni täiendav analüüs hinnalanguse kohta.

3. SUBSIIDIUMI ARVUTAMINE

(27) Üldkohus leidis, et seoses rauamaagi pakkumisega tegelikust maksumusest väiksema tasu eest eksis komisjon Jindali kasu summa arvutamisel. Täpsemalt leidis kohus, et komisjon oli Jindali rauamaagi ostuhinda keskmiste transpordikuludega valesti kohandanud, et määrata ostuhind kaevandusest hankimise tasandil. Selle asemel oleks komisjon pidanud ostuhinda kohandama transpordikuludega, mida Jindal tegelikult kandis.

(28) Komisjon arvutas uuesti kasu, mis Jindal sai rauamaagi pakkumise tõttu tegelikust maksumusest väiksema tasu eest, kohandades rauamaagi ostuhinda tegelikult tekkinud transpordikuludega. Selle tulemusena vähendati rauamaagi ümberarvutatud subsiidiumisummat 3,91 %-lt 1,23 %-le.

(29) Üldkohtu otsus kohtuasjas T-300/16 ei mõjutanud ühtki teist vaidlusaluse määruse järeldust, mis on tähtsad Jindalile antud subsiidiumisumma määramisel, need jäävad seetõttu kehtima. Seega on tasakaalustavate subsiidiumide ümberarvutatud summa protsendina väljendatult 6,0 % (võrreldes 8,7 %ga).

4. ASJAOMASE IMPORDI MÕJUL TOIMUVA HINNA ALLALÖÖMISE/HINNALANGUSE JA KAHJUMARGINAALI UUESTI LÄBIVAATAMINE SEOSES ÄRIÜHINGUGA JINDAL SAW LIMITED

4.1. Jindali müügi mõju kahju kindlakstegemisele

(30) Komisjon tuletas meelde, et Jindali import moodustas uurimisperioodil umbes 20 % kogu Indiast tulevast impordist. Kogu ülejäänud importi Üldkohtu otsus ei mõjuta. Teisisõnu, isegi kui Jindali import hinnamõjude hindamisest eemaldada, jääks järeldused märkimisväärse hinna allalöömise kohta, ([27]) mis puudutab väga olulist osa asjaomasest impordist, samaks. Sellega seoses tuletas komisjon meelde, et nii hinnamõjude kaalutlemisel kui ka selle kindlaksmääramisel, kas asjaomane import põhjustas kahju omamaisele tootmisharule, võetakse arvesse asjaomase riigi või riikide importi tervikuna (mitte iga eksportivat tootjat) ([28]). Seepärast leidis komisjon, et Jindali hinna allalöömise arvutuste läbivaatamine ei moonutanud järeldust, et üldiselt toimus Indiast pärit impordi mõjul märkimisväärne hinna allalöömine. Seega puudus Üldkohtu leitud veal oluline mõju üldistele hinna allalöömise järeldustele, milleni esialgses uurimises jõuti. Selles mõttes hõlmab ja kinnitab käesolev määrus kõiki esialgses määruses tehtud kahjuga seotud järeldusi.

([27]) Vt põhjendusi 301 ja 340 rakendusmääruse (EL) 2016/387 kohta, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Indiast pärit keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude importimise suhtes („vaidlusalune määrus“).

([28]) Vt selle kohta kohtuotsus, Üldkohus (teine koda), 8. mai 2019, Stemcor London, T-749/16, ECLI:EU:T:2019:310, punkt 84 („Euroopa Kohus on aga leidnud, et dumpinguhinnaga toimuva impordi tekitatud kahju liidus toimuvale tootmisele tuleb hinnata terviklikult, ilma et oleks vaja ega isegi võimalik täpsustada, milline osa sellest kahjust on omistatav igale vastutavale äriühingule“).

4.2. **Hinna allalöömise kindlakstegemine seoses Jindaliga**

(31) Hoolimata põhjenduses 30 märgitud komisjoni seisukohast, et Üldkohtu tuvastatud viga ei muutnud komisjoni hinna allalöömise ja kahjuga seotud järeldusi valeks, uuris komisjon siiski veel üksikasjalikumalt, kas Jindaliga seoses esineb hinna allalöömist, võttes seekord arvesse ka konkreetseid turutingimusi.

(32) Üldkohus märkis, et subsiidiumivastase algmääruse artikli 8 lõike 1 järgi on kohustus kõnealuse impordi mõju objektiivselt uurida, mis nõuab, et asjaomase toote hinda ja liidu tootmisharu liidu territooriumil müüdava samasuguse toote hinda tuleb õiglaselt võrrelda. Õiglase võrdluse tagamiseks tuleb hindu võrrelda samal kaubandustasandil (vt kohtuasja T-300/16 punkt 239).

(33) Käsitletava juhtumi puhul on vaatlusaluse tootega seotud hulk olulisi ja spetsiifilisi turu iseärasusi, mida kirjeldatakse allpool.

4.2.1. *Vaatlusalune toode ja äriühingud*

(34) Vaatlusalune toode on Indiast pärit keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torud, välja arvatud keragrafiitmalmist torud, millel puudub sisemine ja väline kattekiht (edaspidi „katmata torud“), mis kuuluvad CN-koodide ex 7303 00 10 ja ex 7303 00 90 (TARICi koodid 7303 00 10 10 ja 7303 00 90 10) alla.

(35) Komisjon tuletas meelde, et kaks äriühingute kontserni (kolmest), kes vaatlusalust toodet valmistavad, on uurimismenetluses koostööd teinud liidu tootjad (kes annavad ligikaudu 96 % kogutoodangust). Esimene liidu tootjate kontsern, SG PAM Group (edaspidi „SG PAM“), müüs liidus sõltumatutele klientidele oma kolme Prantsusmaal, Saksamaal ja Hispaanias asuva tootmisettevõtte kaudu ning paljude eri liikmesriikides asuvate müügiga tegelevate tütarettevõtjate kaudu ([29]). Teine liidu tootjate kontsern, Duktus Rohrsysteme GmbH, müüs oma Saksa tootmisettevõtte ja ühe müügiga tegeleva tütarettevõtja kaudu ([30]). Jindal aga müüs vaatlusalust toodet liidus kolme müügiga tegeleva tütarettevõtja kaudu, mis asuvad Itaalias, Hispaanias ja Ühendkuningriigis ([31]).

4.2.2. *Keragrafiitmalmist torude turu eripärad liidus*

4.2.2.1. Müügikanalid/klientide liigid

(36) Keragrafiitmalmist torusid kasutatakse peamiselt vee ja reovee transportimiseks. Järelikult on kõige suurem nõudlus vaatlusaluse toote järele veevarustus- ja veepuhastusettevõtetel. Need ettevõtted kasutavad keragrafiitmalmist torusid suurtes taristuprojektides ning neid tooteid ostetakse otseselt või kaudselt riigihangete avalike pakkumiste kaudu. Nagu kaebuses märgitud, ([32]) müüakse keragrafiitmalmist torusid kas otse ehitus- või vee-ettevõtjatele (st müük kasutajatele) või kaudselt turustajate kaudu (st müük edasimüüjatele). Isegi kui suur osa keragrafiitmalmist torudest müüakse esmalt ehitusettevõtjatele, osalevad need ettevõtjad veevarustus- ja veepuhastusettevõtjate hangetes, seega esineb peaaegu alati hankega seonduv hinnasurve. Niisiis on enamik keragrafiitmalmist torude müügist liidu turul otseselt või kaudselt seotud eri liikmesriikides toimuvate hangetega.

(37) SG PAM müüs umbes 75 % oma toodangust kasutajatele ja ülejäänud 25 % sõltumatutele edasimüüjatele. Duktusel oli teistsugune müügistruktuur – peamiselt müüdi sõltumatutele edasimüüjatele (peaaegu 90 % müügist). Kuna Duktuse müük moodustas aga ainult väikse osa liidu tootmisharu müügist, kinnitas komisjon, et vähemalt 65 % liidu tootmisharu müügist läks otse kasutajatele.

(38) Jindalil oli liidu tootmisharuga sarnane klientide müügistruktuur: ta müüs üle 70 % kasutajatele ja umbes 30 % sõltumatutele edasimüüjatele.

([29]) Uurimistoimingu lihtsustamiseks kaasas komisjon valimisse kuus suurimat SG PAMi müügiga tegelevat tütarettevõtjat.

([30]) Duktus müüs ka Tšehhi Vabariigis asuva müügiga tegeleva tütarettevõtja kaudu, kuid selle andmeid väiksuse tõttu ei kontrollitud.

([31]) Kõiki kolme Jindali tütarettevõtjat kontrolliti. Jindali müügist liidus moodustas alla 3 % ka müük otse Indiast kaugetele Reunioni ja Mayotte'i saartele, mida loetakse ELi tolliterritooriumiks.

([32]) 10. novembril 2014 esitatud kaebuse konsolideeritud versioon, tutvumiseks huvitatud isikutele, lk 6.

(39) Seepärast tegi komisjon järelduse, et Jindal ja liidu tootmisharu müüsid vaatlusalust toodet sarnast liiki klientidele sarnases ulatuses.

4.2.2.2. Otsemüük tootjalt *vs.* müük müügiga tegelevate tütarettevõtjate kaudu

(40) SG PAMil oli territoriaalne müügistruktuur, mille puhul üksused keskendusid kohalikule turule, kus nad tegutsesid. See kehtis nii SG PAMi tootjate kui ka müügiga tegelevate tütarettevõtjate kohta. Näiteks SG PAM France oli SG PAMi ainuke üksus, mis müüs Prantsusmaal otse lõppkasutajatele. Isegi kui teatud tüüpi toodet tootis SG PAM Germany või SG PAM Spain, müüdi seda tüüpi toode esmalt kontserni sees üksusele SG PAM France ja alles seejärel müüs SG PAM France selle lõppkasutajale. Samamoodi oli SG PAM Belgium ainuke müügiüksus Belgias [ja Luksemburgis], SG PAM UK Ühendkuningriigis [ja Iirimaal], SG PAM Italy ainult Itaalias jne. Teisisõnu ei müünud kolm tootmisettevõtet otse kasutajatele nendel turgudel, kus tegutses teine tootmisettevõte või müügiga tegelev tütarettevõtja. Selline struktuur kajastab asjaolu, et turgu suunavad liikmesriikides toimuvad kohalike omavalitsuste/kommunaalettevõtete korraldatud hanked ja seetõttu on igal turul vaja oma müügiesindust.

(41) Duktusel oli ka kohalik müügistruktuur, kuna ta müüs üle 50 % oma toodangust koduturul Saksamaal. Duktusel oli ainult üks müügiga tegelev tütarettevõtja Duktus Czech Republic (edaspidi „Duktus CZ“), mis müüs ainult Tšehhi Vabariigis ja Slovakkias. Duktus CZi müük oli suhteliselt väike (umbes 10 % kogu Duktuse müügist). Jindali müük neil kahel turul oli vähene (alla 1 %).

(42) Komisjon tegi SG PAMi kohta üksikasjaliku hinnaanalüüsi, et teha kindlaks hinnastruktuur otsemüügi puhul tehasest ja kaudse müügi puhul müügiga tegelevate tütarettevõtjate kaudu. SG PAM on ülekaalukalt liidu suurim tootja ning tema arvel on 80 % koostööd tegevate liidu tootjate müügist ja 90 % toodangust ([33]). Komisjon võrdles kümne enim müüdud tooteliigi ([34]) müügihindu SG PAMi kolme tootmisettevõtte ja kahe suurema müügiga tegeleva tütarettevõtja puhul, mis müüvad analoogses mahus. Võrdlus osutas märkimisväärsele hindade erinevusele ühe tooteliigi lõikes. Eelkõige olid müügiga tegelevate tütarettevõtjate hinnad sageli madalamad kui tootjapoolse müügi puhul, kuid esines ka vastupidist. Seda võib selgitada eespool kirjeldatud asjaolu, et vaatlusaluse toote turgu näib mõjutavat hangete kasutamine. Olenevalt geograafilisest turust võib vaatlusaluse tooteliigi hind varieeruda. Seoses geograafiliste turgudega märkis komisjon, et põhimõtteliselt kasutati ühel geograafilisel turul ainult ühte müügikanalit, nagu on kirjeldatud põhjenduses 40. Seepärast ei olnud võimalik samal geograafilisel turul tootmisettevõtete ja omamaiste müügiüksuste müügi tüüpiliste mahtude põhjal hinnastruktuure võrrelda.

(43) Komisjon järeldas, et müük otse tootja poolt või müük tootja müügiettevõtete kaudu ei mõjutanud märgatavalt müüdavate toodete hinnataset kliendi jaoks. Eelkõige leiti, et müük seotud ettevõtte kaudu ei too kaasa kõrgemaid hindu kui müük otse tootja poolt, sest mõju avaldab hanke hinnasurve ja erinev hinnatase olenevalt geograafilisest asukohast. Isegi kui liidu tootmisharu tootmisettevõtete lõplik müük leidis aset kodumaisel turul, toimus müük sama liiki klientidele nagu müügiga tegelevatel tütarettevõtjatel teistes liikmesriikides. Seega leidis komisjon vastavalt nende hindade üksikasjalikule analüüsile, mida liidu tootmisharu liidu turul küsib, et kohane on käsitleda otsemüüki ja müügiga tegelevate tütarettevõtjate kaudu toimuvat kaudset müüki samal kaubandustasandil toimuvana.

4.2.3. *Üldine järeldus ja Jindali hinna allalöömise marginaal*

(44) Eespool toodu põhjal asus komisjon seisukohale, et keragrafiitmalmist torude sektoril on mõned eripärad, mille tõttu võib pidada liidu tootmisharu ja Jindali müüki samal kaubandustasandil olevaks:

— nii liidu tootmisharu kui ka Jindali otsemüük kasutajatele ja kaudne müük turustajate/edasimüüjate kaudu olid sarnase osakaaluga (vastavalt umbes 70 %/30 %);

— üldreeglina ei olnud liidu tootjate otsemüügi puhul sõltumatutele klientidele hinnastruktuur erinev võrreldes müügiga, mis tehti nende müügiga tegelevate tütarettevõtjate kaudu;

([33]) Tootmise suuremat osakaalu selgitab asjaolu, et SG PAM eksportis rohkem kui Duktus.

([34]) Need kümme tooteliiki moodustasid enam kui 30 % kogu SG PAMi müügist. Kuna tooteliigid olid väga hajutatud – enim müüdud tooteliik moodustas ainult 6 % kogumüügist ja järjekorras kümnes ainult 2,7 %, võttis komisjon arvesse kümmet kõige tüüpilisemat tooteliiki.

— turgu suunavad hanked ja selle tulemusena esineb peaaegu alati märkimisväärne hinnasurve. Seotud müügiüksuste olemasoluga kaasnevaid lisakulusid nii eksportivate tootjate kui ka liidu tootmisharu puhul ei saanud tingimata jätta lõplike sõltumatute ostjate kanda, nagu osutab asjaolu, et otsemüügi ja kaudse müügi puhul ei esinenud märgatavaid erinevusi hinnastruktuuris.

(45) Võttes arvesse Üldkohtu järeldusi kohtuasjas T-300/16, eriti seisukohti otsuse punktis 248, mis on toodud eespool põhjenduses 4, ei leidnud komisjon tõendeid, nagu põhjustaks liidu tootjate müügiüksuste lisakulud ja kasumimarginaalid sõltumatutele ostjatele kõrgemat hinda, vastavad selgitused on toodud põhjendustes 42 ja 43. Teatud juhtudel, nagu ka käesoleval juhul, näitavad turu iseärasused, et alati ei kajastu vahepealsete müügiüksuste tekitatud kulud ja kasum automaatselt hinnas, millele Üldkohus kaudselt ka viitas, lisades sõna „üldiselt".

(46) Et aga järgida Üldkohtu otsust ja eriti selle punktis 248 toodud seisukohti, uuris komisjon, kas esineks hinna allalöömine, isegi kui võrrelda esimesele sõltumatule kliendile kohaldatavaid hindu müügiüksuste tasandil, olgu tegu tootmisettevõttega või müügiga tegeleva tütarettevõtjaga. Seda tehti ilma eespool tõdetut kahtluse alla seadmata.

(47) Komisjon kasutas seega liidus mõlema poole (liidu tootmisharu ja Jindali) esimesele sõltumatule kliendile kohaldatavat lõplikku müügihinda kohandatult. Vajaduse korral korrigeeris komisjon esimesele sõltumatule kliendile kohaldatavat lõpphinda vastavalt transpordi, kindlustuse, käitlemise, laadimise, pakendamise, krediidi ja garantiiga seotud kuludele ning vahendustasudele müüki teostava ettevõtte ja sõltumatu kliendi vahel. Selle tulemusel leitud hinna allalöömise marginaal oli 3,1 %.

(48) Seega näitas Jindalit puudutava konkreetse olukorra uuesti läbivaatamine, et Jindali müügihinnad lõid liidu tootmisharu müügihindu alla, ehkki väiksemal määral, kui esialgses uurimises kindlaks tehti. Nagu allpool selgitatakse, võib sellist hinna allalöömist pidada märkimisväärseks turuolukorras, kus on oluline hinnatundlikkus.

4.3. **Hinnalangus**

(49) Isegi juhul, kui Jindali läbivaadatud hinna allalöömise marginaali loetaks marginaalseks või ebakohaseks, leidis komisjon, et asjaomasel impordil oleks siiski liidu müügile negatiivne hinnamõju.

(50) Subsideeritud impordil võib olla turule märkimisväärne mõju, eriti kui tooted on homogeensed ja hinnatundlikkus oluline. Keragrafiitmalmist torud on suure hinnatundlikkusega tooted ja seda liiki toodete puhul võib isegi väike hinnaerinevus turule suurt mõju avaldada.

(51) Keragrafiitmalmist torud on toode, mille kohta kehtivad tehnilised standardid. Seepärast esineb sama tooteliigi kvaliteedis suhteliselt vähe erinevusi ja see asjaolu muudab hinna ostuotsuste tegemisel ülekaalukalt oluliseks teguriks. Lisaks on peamiseks müügikanaliks otsesed ja kaudsed hanked, kus kehtib tugevalt madalaima pakkumise loogika. See loogika kehtib siis, kui tootjad ja nende müügiga tegelevad tütarettevõtjad osalevad hangetes otse, ja ka siis, kui nad osalevad nendes kaudselt, varustades toodetega teisi ettevõtteid, kes hangetes osalevad. Tavaliselt on need ettevõtted ehitusettevõtted, kes osalevad ostjate (omavalitsused, veevarustusettevõtted jne) hankemenetlustes. Need hanked hõlmavad nii torude tarnet kui ka paigaldust. Kuna hanked on tavaliselt avatud kõigile pakkujatele, olid kõik ettevõtted hinnalangetussurve all, et ühtlustada lepingu saamiseks hind madalaima pakkuja omaga.

(52) Selles konkreetses olukorras langetas vastavalt allpool toodud põhjendusele 57 vaatlusaluse toote hindu kiirelt kasvav India subsideeritud import ning hinna allalöömine üksi ei kajastanud täielikult subsideeritud impordi negatiivset mõju liidu tootmisharu hinnale. Nagu vaidlusaluses määruses selgitatakse, ([35]) samal ajal kui India müük ja turuosa uurimisperioodil oluliselt kasvasid, vähenes liidu tootmisharu müügimaht rohkem kui tarbimine ning liidu tootmisharu müük kahanes 11 % ja turuosa kahanes 4 %. Jätkuv madalahinnalise subsideeritud impordi avaldatud surve ([36]) ei võimaldanud liidu tootmisharul oma müügihindu kohandada.

([35]) Vt põhjendused 336 ja 338 rakendusmääruse (EL) 2016/387 kohta, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Indiast pärit keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude impordi suhtes.

([36]) Asjaolu, et India import toimus madalamate hindadega kui müük liidus, näitasid tabelid vaidlusaluse määruse põhjenduses 291 (India impordihinnad) ja 317 (keskmised ühikuhinnad liidus).

(53) Komisjon järeldas seetõttu, et isegi kui hinna allalöömise olemasolu peaks vaidlustatama, põhjustaks asjaomane import käesoleval juhul hinnalanguse.

4.4. **Põhjuslik seos**

(54) Komisjon uuris ka seda, kas esineb endiselt põhjuslik seos subsideeritud impordi ja kahju vahel, arvestades Jindali korrigeeritud hinna allalöömise marginaali ja/või lisajäreldusi hinnalanguse kohta. Seoses sellega tuletas komisjon meelde, et Jindali import moodustas umbes 20 % subsideeritud impordist. Samuti leidis komisjon, et Jindali müüki puudutav ümberarvutatud madalam hinna allalöömise marginaal ei muutnud asjaolu, et ka kogu ülejäänud Indiast pärit import lõi liidu tootmisharu müügihindu alla, nagu märgitud põhjenduses 25, kuna Üldkohtu järeldused ei puudutanud seda importi. Jindali korrigeeritud hinna allalöömise marginaal koos olulise hinna allalöömise marginaaliga, mis leiti suurema osa India impordi puhul esialgses uurimises, kinnitab komisjoni esialgset järeldust nii olulise kahju esinemise kui ka käesoleval juhul põhjusliku seose kohta.

(55) Seejärel tegi komisjon üldise analüüsi põhjusliku seose kohta leitud kahju ja India subsideeritud impordi vahel, pidades silmas ka lisajäreldusi hinnalanguse kohta.

(56) Komisjon leidis, et liidu tootmisharu sõltumatutele klientidele müümise kasumlikkus oli väga väike. Subsideeritud impordi konkurentsisurve ei võimaldanud liidu tootmisharul hindu piisavalt tõsta, et oma finantsolukorda parandada. Väike kasumlikkus näitab, et subsideeritud import langetas liidu tootmisharu hindu ja takistas nende tõstmist, et saavutada jätkusuutlik kasumlikkuse tase.

(57) Lisaks suurenes vaidlusaluse määruse (põhjendused 288 ja 289) järgi subsideeritud impordi maht märkimisväärselt, hoolimata turu kahanemisest. Subsideeritud import suurenes vaatlusalusel perioodil üle 10 %. Seoses sellega märgitakse subsiidiumivastase algmääruse artikli 8 lõikes 5, et ainuüksi subsideeritud impordi maht võib olla vastutav liidu tootmisharule põhjustatud olulise kahju eest.

(58) Seepärast järeldas komisjon, et hoolimata Jindalile uuesti kehtestatud hinna allalöömise marginaali madalamast tasemest lõi kogu import liidu tootmisharu hindu alla. Seetõttu on siiski olemas põhjuslik seos Indiast pärit subsideeritud impordi ja liidu tootmisharu kantud kahju vahel. Isegi kui asjaomast importi puudutavad hinna allalöömise järeldused võis kahtluse alla seada, leidis komisjon, et India import põhjustas märkimisväärset hinnalangust ja seega kinnitatakse esialgseid kahju/põhjuslikku seost puudutavaid järeldusi.

4.5. **Kahjumarginaal**

(59) Üldkohus leidis kohtuasja T-300/16 otsuse punktis 258, et kui komisjon oleks hinna allalöömise õigesti arvutanud, ei oleks saanud välistada, et liidu tootmisharu kahjumarginaal oleks olnud madalam kui subsiidiumimäär.

(60) Esiteks märgib komisjon, et kahjumarginaali määramist puudutavaid reegleid, mis kehtisid meetmeteni viinud uurimise lõpetamise ajal, on muudetud määrusega (EL) 2016/1037. Uute reeglite kohaselt tuleb kahjumarginaal arvutada ainult erandlike asjaolude korral.

(61) Teiseks tuletas komisjon meelde, et hinna allalöömise analüüsil ja kahjumarginaali määramisel on erinevad eesmärgid. Hinna allalöömise analüüsi eesmärk on kindlaks teha, kas asjaomane import mõjutab liidu tootmisharu hindu. Hinna allalöömist puudutavad järeldused on üks tegur, mida komisjon arvestab kahju ja põhjusliku seose analüüsis. Seevastu kahjumarginaali määramise otstarve on uurida, kas tollimaks, mis on madalam kui leitud subsiidiumisumma, oleks kahju kõrvaldamiseks piisav. Erinevalt kahju kindlaksmääramise kontekstist ja subsiidiumivastase algmääruse artiklis 8 toodud üksikasjalikest kohustustest ei ole seadusandja kehtestanud põhjalikke eeskirju selle kohta, kuidas komisjon sellist tollimaksumäära hindama peaks. Siis sätestas artikli 15 lõige 1 lihtsalt järgmist: „Tasakaalustava tollimaksu summa ei tohi ületada kindlakstehtud tasakaalustatavate subsiidiumide

summat, kuid peaks olema tasakaalustatavate subsiidiumide kogusummast väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab liidu tootmisharule tehtava kahju kõrvaldamiseks.“ Kõnealusel juhul arvutas komisjon hinna, millest piisaks liidu tootmisharu tootmiskulude katmiseks, ja suurendas seda mõistliku kasumi võrra (nn mittekahjustav hind). Seda hinda võrreldi impordihinnaga. Hinnaerinevust väljendati protsendina imporditud toote CIF-hinnast, nii et sellist protsenti või marginaali saaks seejärel võrrelda leitud subsiidiumisummaga (mida samuti väljendatakse CIF-hindade alusel). Ükskõik kas määramisel on aluseks kahjumarginaal või subsiidiumisumma, rakendatakse tollimaks alati imporditud toodete CIF-hinnale, kui nende toodete puhul on täidetud liidu tolliformaalsused.

(62) Lisaks erinevad hinna allalöömise arvutamist puudutav metoodika ja arvnäitajad nendest, mida kasutatakse turuhinnast madalama hinnaga müügi arvutustes. Hinna allalöömise marginaali arvutatakse tooteliigi (toote kontrollnumber) kaupa erinevusena eksportiva tootja tegelike impordihindade ja liidu tootja tegelike hindade vahel ning väljendatakse protsendina liidu tootmisharu hinnast. Üldine kaalutud hinna allalöömise marginaal arvutatakse seejärel erinevusena eksportiva tootja tegelike impordihindade ja liidu tootja tegelike hindade vahel ning väljendatakse protsendina eksportiva tootja „teoreetilisest käibest“, st summast, mis eksportiv tootja oleks saanud, kui ta oleks imporditud kogused müünud sama hinnaga nagu liidu tootjad. Seevastu kahjumarginaali arvutatakse (samuti toote kontrollnumbri alusel) erinevusena liidu tootmisharu mittekahjustava hinna ja tegeliku impordihinna vahel ning väljendatakse protsendina eksportiva tootja tegelikust CIF-väärtusest (seega tegelik käive võrreldes teoreetilise käibega).

(63) Seega ei avalda hinna allalöömise esinemise ja suuruse kindlaksmääramisel tehtud viga antud eksportiva tootja puhul tingimata automaatselt mõju selle eksportiva tootja kahjumarginaali kindlaksmääramisele.

(64) Igal juhul vaatas komisjon, lähtudes Üldkohtu otsuse punktist 258, Jindali kahjumarginaali uuesti läbi.

(65) Tavatingimustes põhineb liidu tootmisharu mittekahjustav hind tootmiskulul tooteliikide lõikes, sh müügi-, üld- ja halduskulud, millele lisandub mõistlik kasum, ning see määratakse tehasest hankimise tasandil. Kuid kõnealusel juhul ei olnud komisjonil piisavalt üksikasjalikku ja kontrollitud teavet tootmiskulude kohta toote kontrollnumbri alusel, mis on vajalik, et eespool kirjeldatud moel kahjumarginaali arvutada. Teisalt oli aga komisjoni käsutuses teave, mis sisaldas ka liidu tootjate müügiüksuste müügikulusid ja kasumit. Võttes arvesse käesoleva juhtumi konkreetseid asjaolusid, eriti tooteliikide mitmesuguseid erinevusi ja hankemenetluste pakkumistingimustest tulenevaid tehnilisi standardeid/kirjeldusi, põhines mittekahjustav hind erandlikult tooteliigi lõplikul müügihinnal, mida kohandati vastavalt eespool kirjeldatud põhjendusele 47 ning millest arvati maha tegelik kasum ja millele lisati seejärel mõistlik kasum. Arvestades neid erandlikke asjaolusid, peeti otsuse täitmiseks erandkorras sobivaks võrrelda seda hinda Jindali lõpliku müügihinnaga sümmeetriliselt, st temaga seotud importijate tasandil, samuti kohandatuna vastavalt eespool kirjeldatud põhjendusele 47, kuid kaasates müügi-, üld- ja halduskulud ning kasumi, kui see üldse esines.

(66) Ümberarvutatud kahjumarginaaliks kehtestati 9,0 %.

(67) Avalikustamise järel tõstatas SG PAM küsimuse kehtestatud kahjumarginaali taseme kohta. Esiteks väitis SG PAM, et komisjon kasutas kahjumarginaali uuesti arvutades kohtu järeldusi liigselt ära, sest nende arvates ei avastanud kohus kahjumarginaali arvutustes ühtegi viga. Teiseks väitis SG PAM, et esitatud kahjumarginaal ei kõrvaldaks liidu tootmisharule tekitatud kahju, kuna taaskehtestatud tollimaksumäär oleks võrreldav ECLi omaga. Turuteabe põhjal väitis SG PAM, et selline tollimaksumäär ei mõjutanud ECLi mahte ega hindu, mis tähendas, et SG PAMil polnud võimalik mittekahjustavat hinnataset saavutada ja oma kasumlikkust parandada. Komisjon peaks loobuma väiksema tollimaksu reegli kohaldamisest või kasutama teistsugust arvutusmetoodikat.

(68) Seoses esimese väitega meenutas komisjon, et nagu märgitud põhjenduses 6, nõudis Üldkohus sõnaselgelt, et komisjon uuriks, kas hinna allalöömise marginaali ümberarvutamine mõjutaks kahjumarginaali võimaliku muutumise tõttu ka lõplikku tollimaksumäära.

(69) Teiseks tuletas komisjon meelde õigusraamistikku, millega määratakse tasakaalustusmeetmete asjakohane tase. Artikli 15 lõike 1 kolmandas lõigus on sätestatud: „tasakaalustava tollimaksu summa ei tohi ületada kindlakstehtud tasakaalustatavate subsiidiumide summat, kuid peaks olema tasakaalustatavate subsiidiumide kogusummast väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab liidu tootmisharule tehtava kahju kõrvaldamiseks.“ Seega ei ole üldist reeglit, mille alusel kehtestada tollimaks tasemel, mis kaotab liidule tekkiva kahju. Pigem kerkib see küsimus päevakorda juhul, kui riskimarginaal on *madalam* kui subsiidiumi määr.

(70) Käesoleval juhul ei ole asi nii. Kuna 9 % kahjumarginaal oli suurem kui 6 % subsiidiumi määr, tuleb komisjonil alusmääruse põhjal tollimaksuna kehtestada viimane.

(71) Kolmandaks puudus õiguslik nõue arvutada kahjumarginaal teisiti. Praegune kordusuurimine piirdub kohtu tuvastatud vigade parandamisega. See hõlmab küll kahjumarginaali määramiseks asjakohase taseme parandamist, kuid ei tähenda, et esialgu kasutatud metoodika teised sammud tuleks põhjalikult üle vaadata.

(72) Neil põhjustel lükkas komisjon need väited tagasi.

5. **LÕPLIKUD TASAKAALUSTAVAD MEETMED**

(73) Taasalustatud subsiidiumivastases uurimises subsideerimise, kahju ja põhjuslike seoste kohta tehtud komisjoni järelduste põhjal kehtestatakse uuesti lõplik tasakaalustav tollimaks Indiast pärit ja äriühingu Jindal Saw Limited toodetud keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude impordi suhtes.

(74) Võttes arvesse, et uuesti kehtestatud kahjumarginaal (9,0 %) on suurem kui ümberarvutatud subsiidiumisumma (6,0 %), peaks esialgses uurimises toodud reeglite järgi olema tasakaalustav tollimaks määratud subsideerimise ulatuse tasemel. Seega on äriühingule Jindal Saw Limited uuesti kehtestatud tasakaalustavad tollimaksu määrad järgmised.

Ettevõte	Subsideerimise ulatus	Kahjumarginaal	Tasakaalustava tollimaksu määr
Jindal Saw Limited	6,0 %	9,0 %	6,0 %

(75) Läbivaadatud tasakaalustav tollimaks kehtib ilma ajalise katkestuseta alates vaidlusaluse määruse jõustumisest (nimelt alates 19. märtsist 2016). Tolliasutusi juhendatakse äriühingu Jindal Saw Limited impordilt asjakohased summad sisse nõudma ja vastavalt kohaldatavatele tollialastele õigusaktidele seni kogutud üleliigsed summad tagasi maksma.

(76) Võttes arvesse määruse (EL, Euratom) 2018/1046 ([37]) artiklit 109, on viivisemäär juhul, kui teatav summa tuleb tagasi maksta Euroopa Liidu Kohtu otsuse alusel, Euroopa Keskpanga poolt oma peamiste refinantseerimistehingute suhtes kohaldatav, *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias avaldatud määr, mis kehtib iga kuu esimesel kalendripäeval.

(77) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas määruse (EL) 2016/1036 artikli 15 lõike 1 kohaselt asutatud komitee arvamusega.

([37]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Käesolevaga kehtestatakse alates 19. märtsist 2016 lõplik tasakaalustav tollimaks Indiast pärit ja äriühingu Jindal Saw Limited toodetud keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude impordile, välja arvatud keragrafiitmalmist torud, millel puudub sisemine ja väline kattekiht („katmata torud"), mis praegu kuuluvad CN-koodide ex 7303 00 10 ja ex 7303 00 90 (TARICi koodid 7303 00 10 10, 7303 00 90 10) alla.

2. Lõpliku tasakaalustava tollimaksu määr, mida kohaldatakse lõikes 1 kirjeldatud ja äriühingu Jindal Saw Limited toodetud toote netohinna suhtes liidu piiril enne tollimaksude tasumist, on 6,0 % (TARICi lisakood C054).

Artikkel 2

Lõplik tasakaalustav tollimaks, mida Jindal Saw Limited on maksnud vastavalt rakendusmäärusele (EL) 2016/387 ja mis ületab artiklis 1 kehtestatud lõplikku tasakaalustavat tollimaksu, kuulub tagasimaksmisele või vähendamisele.

Tagasimaksmist või vähendamist tuleb taotleda riiklikelt tolliasutustelt kooskõlas ühenduse asjakohaste tollialaste õigusaktidega. Pärast Üldkohtu otsust kohtuasjas T-300/16: Jindal Saw' hüvitatud summad nõutakse tagasi hüvitise maksnud asutuste poolt ulatuses, mis on sätestatud artikli 1 lõikes 2.

Artikkel 3

Artikliga 1 kehtestatud lõplikku tasakaalustavat tollimaksu kogutakse ka impordilt, mis on registreeritud vastavalt komisjoni rakendusmääruse (EL) 2019/1250 artiklile 1, millega kehtestatakse teatava Indiast pärit keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude impordi registreerimise nõue pärast uurimise taasavamist eesmärgiga rakendada 10. aprilli 2019. aasta otsuseid kohtuasjades T-300/16 ja T-301/16 seoses rakendusmäärustega (EL) 2016/387 ja (EL) 2016/388, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks ja lõplik dumpinguvastane tollimaks Indiast pärit keragrafiitmalmist (kõrgtugevast malmist) torude impordi suhtes.

Artikkel 4

Tolliasutused lõpetavad rakendusmääruse (EL) 2019/1250 artikli 1 lõike 1 kohase impordi registreerimise; nimetatud määrus tunnistatakse käesolevaga kehtetuks.

Artikkel 5

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. aprill 2020

Komisjoni nimel
eesistuja
Ursula VON DER LEYEN